

Den udviklende splittelse

Det har været kendt fra tidernes morgen af nogle få, at Himmel og Helvede kan mødes, forenes, skabe en højere enhed lige her i dig, i mig, i os alle. Hadet, Satans udtrykte billede, vil da forsvinde.

Den forbandede energi, Satans sataniske ansigt, kan forvandles til gavn for alt og alle i mødet med Gud, med Himlens væsen, med Jesus Kristus og Helligånden - for ikke at nævne Buddha, som har så vigtig en rolle i hele processen.

Himmel og Helvede er fjender, men under overfladen også venner, som længes efter det møde, der er forudbestemt af Gudmoderen i skabningens time, dengang menneskets bane blev lagt - den svære udviklingens vej væk fra Gud tilbage til Gud.

Menneskets opgave er at lære, lære, lære. Forandring er vores lod, af os selv og vores verden. Smertefuld og glædesfuld, men ofte frygtelig smertefuld, er processen, som gradvis bringer Himmel og Helvede sammen i vores liv og derved heler splittelsen, den udviklende splittelse, vi fik med på vej som vores vej.

Den udviklende splittelse, der med udgangspunkt i vores biologi og junglelovens væsen fører os væk fra os selv og tilbage igen på et højere niveau af oplysning, frihed og glæde, som respekterer biologi og junglelov, men også sætter grænser - næstekærlighedens grænser for biologiens gamle lov: Den stærkes ret.

Den afløses af skønhedens ret, den dybe sjælsrystende skønhed, som forandrer alt i dig, i mig, i os alle - over tid. For det kræver jo tid og tålmod. Men vi bestemmer ikke selv, vi bliver ført, om vi vil det eller ej, til mødet mellem Himmel og Helvede, som frisætter og frigiver så umådeligt megen energi, at bjerge kan flyttes, jf. Jesus' berømte udsagn: "Når to blir én..."